

Evangelhia zilei de joi: Instrucțiuni pentru drum

Comentariu la Evangelhia de joi din a patra săptămână din timpul de peste an: „I-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi... Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum.” Pentru a fi martori ai lui Isus, atât în primul secol, cât și astăzi, sunt necesare puține lucruri: un suflet liber, familia Bisericii și ajutorul lui Dumnezeu.

Evangelhie (Mc 6,7-13)

I-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate. Le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât un toiag: nici pâine, nici desagă, nici bani la brâu, dar încălțați cu sandale și: „să nu purtați două tunici”.

Apoi le-a spus: „Dacă intrați într-o casă, rămâneți acolo până când veți pleca din locul acela, iar dacă nu veți fi primiți în vreun loc și nu vă vor asculta, plecând de acolo, scuturați praful de pe picioarele voastre ca mărturie împotriva lor. Ei au plecat și au predicat ca [oamenii] să se convertească. Și alungau mulți diavoli, ungeau cu untdelemn mulți bolnavi și-i vindecau.

Comentariu la Evanghelie

Apostolii sunt, în sens literal, „trimișii”, cei aleși de Dumnezeu pentru a duce vestea cea bună lumii întregi. În Evanghelia de astăzi găsim instrucțiunile pentru drum, un cuvânt care nu se referă doar la un itinerar fizic, ci și la experiența de a-L urma pe Isus.

Prima regulă pe care ne-o dă Învățătorul este să mergem „doi câte doi”. Credința nu este un act individual, ci un patrimoniu al Bisericii: „Căci unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Mt 18,20). Încă din primele secole și până astăzi, apostolatul creștin a fost mereu împărtășit, asemenea misionarilor din ținuturi îndepărtate, care nu merg niciodată singuri.

În al doilea rând, este esențial „să nu luăm nimic pentru drum”, nici

hrană, nici băutură, nici bani. Acest lucru simbolizează libertatea dăruirii care ne permite să împlinim voința lui Dumnezeu: „Pentru a ajunge la Dumnezeu, Cristos este calea; dar Cristos este pe Cruce, și pentru a urca pe Cruce trebuie să avem inima liberă, dezlipită de lucrurile pământești” (Sf. Josemaría, *Calea Crucii*, Stațiunea a 10-a).

Singurul lucru pe care trebuie să-l poarte un discipol al lui Isus este un toiag, simbol al sprijinului și al protecției divine: „Chiar dacă ar fi să umblu prin valea întunecată, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine; toiagul și nuiua Ta mă mângâie” (Ps 23,4).

Instrucțiunile lui Isus cer încredere atât în Dumnezeu, cât și în aproapele, și presupun practicarea ospitalității și a sprijinului reciproc, caracteristice primelor comunități creștine. În timpul misiunii lor,

discipolii erau primiți în familii care le ofereau cele necesare, pentru că „vrednic este lucrătorul de plata sa” (Lc 10,7).

Așa cum s-a întâmplat cu primii apostoli, și creștinilor de astăzi le sunt de ajuns puține lucruri pentru a-L urma pe Domnul: un suflet liber, familia Bisericii și ajutorul lui Dumnezeu.

Giovanni Vassallo // Sguler -
Getty Images Signature

.....

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-instructiuni-pentru-drum/> (07.08.2025)